

Κι' ἂν ἐν' ἄσπερι μιά φορά σάν τῶν Περσῶν τοῖς μάγους
ὠδήγησε καί 'στους Ρωμηούς ἀνθρώπους σαρκοφάγους
κι' ἐρούρηξαν τὸ αἷμα μας σάν πενταπηνίκαι σκυῖαις,
μήπως ἐσύ τοὺς ἔφαρες, μήπως ἐσύ τοὺς ἐπες :
« ἔλατε νὰ βυζᾶτε τὸ κράτος, αἰμοβόροι ;... »
αὐτοὶ μὰς ἤλθαν μόνει τῶν χωρὶς κανένα ζῆρι.

Ἐσύ σάν ἄρχων τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ μαχίμου στόλου
γιὰ τούτη τὴν κακομεριὰ δὲν ἐπταίεις καθλόω,
κι' ὅποιος ζετοίποιτος Ρωμηός κακὸ γιὰ σένα γράφει
ἀστροπελεῖ καὶ φωτιὰ θά πύση νὰ τὸν κάψῃ.
Κακὴ καρδιά 'στ' ἀνάθεμα, γιὰτὶ κι' ἂν χλοσοκάνης
θαρρῆ μὴ τὴ σκασιλα σου πὼς τίποτα δὲν κάνεις.

Κι' ἂν 'στὰ καλὰ καθοῦμενα ντυθῆς φουσταναλῆς
νομίσεις ὅτι σώζεται ἡ προσφιλις : Ἑλλάς ;
κι' ἂν ἔβγῃς γιὰ τὴν Ἀλεπού μὴ εἶσι καὶ τοὺς λούκινα
θαρραῖς παράδεις πὼς θὰ 'μποῦν μὲς 'στ' ἄδεια μας πεντοῦκις ;
κι' ἂν ἡ σπητὴ Βασιλισσα τὰ Βιάχιμα φορίση
μήπως μ' αὐτὸ τῶν δανειστῶν ὁ τόκος θὰ ζεπίση ;

Κι' ἂν βάλῃς κρόνος, τρικαντὸ καὶ περιεφαλιὰ
καὶ σὶ βραπίσουν ἔξωκα Μονάρχη Βασιλεία,
κανεῖς γιὰ τούτο μέσα του λαγάρια δὲν θὰ νοῦθη,
οὔτε γλωρὰ δαφνοκλάρα 'στὰ πόδια σου θὰ στρώσωμα,
καὶ τότε πῆχ θὰ πληρωθῶν οἱ τῶν αἰώνων πῶθι
ὅταν κι' ἔμεις 'στους δανειστὰς πεντάρη δὲν πληρώσωμα.

Γ'.

Τῆς Βαβυλωνῶς ποταμὶ, ποῦ εἶσαι νὰ καθίσω
ἐκεῖ κοντὰ 'στὴν ὄχθη σου μὴ τὸν Ἰερμίζ,
κι' ἄφρονος καὶ περιλῶπος μὴ πόνω νὰ θρηνήσω
αὐτὴ τὴ Βούτα τῶν Ρωμηῶν, αὐτὴ τὴν ἰρμηία ;

Τῆς Βαβυλωνῶς ποταμὶ, ποῦ εἶσαι νὰ ἐξαλώσω
ἐκεῖ κοντὰ 'στὴν ὄχθη σου καὶ μὴ τὸν Ἀββακούμη,
μὴ δάκρυα τὰ γάργαρα νερὰ σου νὰ θολώσω
τὸ δάνειο προσμένοντας ὡσάν ρυχάτ-λουκούμη ;

Πόσαις φοραῖς ἠθίλησα κυτταζώντας τριγύρω
μὴ τὴν οὐρὰ τῆς Ἀλεπούς ἀλλήπητα νὰ δέρω
ἐκείνους ποῦ μὰς ἔμαθαν νὰ παίζωμα 'στὰ φόντα
κι' εἰς δίους μας ἰχάρισαν Τραπέζιτων προσόντα !

Πόσαις φοραῖς τὸ Σύνταγμα δὲν τῶρα σφουγγαρόκαπο
νὰ τὸ βαροῦν οἱ προῦγοντες σάν πλύστριας μὴ τὸ κόπανο!...
πόσαις φοραῖς δὲν ἔψαξα σὶ βρώμας καὶ σκουπίδια
γιὰ νάβρω σκούφους ἀνταρτῶν, συγγαδῆς καὶ λεπίδια!

Πόσαις φοραῖς μὰς ἔσκιαξαν τρελλαῖς ἀναμπομπουλίας!...
πόσαις φοραῖς γιὰ 'λευθεριάς δὲν μούλθαν ἀναγούλαις,
ποῦ 'νόμιξα πὼς ἔρωγα μπριζῶ' ἀπ' τὸ κορμὶ μου
καὶ μὲς 'στὸ ρετινόλαδο πὼς βρήγω τὸ ψωμὶ μου !

Πόσαις φοραῖς σάν μπουμπουλίας δὲν 'κίλισε 'στὴ βρώμα!...
πόσαις φοραῖς δὲν 'δάγκωσε τὸν σῆκρο μας σάν κούρῳ!...
πόσαις φοραῖς δὲν τῶδρα γιὰ βάλισμα 'στὸ στόμα
καὶ μουκάψι τὴ γλώσσα μου σάν νάταν πιπερόριζα !

Πόσαις φοραῖς τὸ Σύνταγμα βροστώντας 'στὸ πλευρὸ μου
ἐκκα τὴν ἀνάγκη μου καταμαστῆς, τὸ δρόμου,
κι' ἀφίντης ἀντίκριμα γονατιστοὺς 'στους δούλους !
κι' ὅλα τὰ γνήσια παιδιὰ νὰ σκῦθουν εἰς τοὺς μούλους !

Πόσαις φοραῖς δὲν ἐκλεψα τοὺς γείτονας κι' ἔπῃγα
εἰς τὸν 'δικο μου Βουλευτῆ, τὸν μόνο μου κολήγα,
κι' ὁ Βουλευτῆς δὲν μ' ἔρρησε 'στὴ φυλακὴ νὰ ρίψω
γιὰτὶ τὸν ἰδεθίωσα πὼς θὰ τοὺς ἔνακακίω !

Πόσαις φοραῖς ἠθίλησα μὴ χασαπῶν μαχίριμα
ἀπὸ τὸ βάρος τῆς ζωῆς πολλοὺς νὰ ξελαφρώσω,
κι' ὁ Βουλευτῆς μου μ' ἔσωσε ἀπὸ θῆμιαν χίριμα
σάν τῶδωσα τὸν λόγο μου νὰ ἔνακαμαχίρώσω !

Πόσαις φοραῖς σάν ἐκλογεῖς δὲν ἀλεψῃ μὴ νέρτι
καὶ Βουλευτὰς Ἐπαρχιῶν καὶ πάσης πρωτεύουσας,
κι' ἐκήρυξα τοῦ Κότταρη τὸ κλήριτω, κλήριτας, κλήριτες
ὡς ῥῆμα τῆς δημοτικῆς καὶ τῆς καθαρευούσης !

Πόσαις φοραῖς σάν ἔτρωγα ψωμὶ ξερό καὶ σῖτιο
δὲν ἐκαπτόμουν τὰ φαγιὰ τοῦ καθ' Ἐκκαμπατότου,
καὶ Πανσανίας ἔπαιζα σκαμπύλι καὶ πικέτιο
ἐπὶ τῶν νάτων Βουλευτοῦ θραμμένου καὶ χερτάτου !

Πόσαις φοραῖς 'φασκέλωσα κι' ἔδω κι' ἐκεῖ μὴ τρόπο,
μὰ πόσαις μουντζαῖς 'σκέπαζαν τὰ μούτρα καθενός,
ὅπου σ' αὐτὰ δὲν εἴδριταν τὰ φασκάλια μόνο τόπο
κι' ἄπρακτα ἔναγυρίζαν σ' ἔμεινα ταπεινοὶ !

Τῆς Βαβυλωνῶς ποταμὶ, ποῦ εἶσαι νὰ καθίσω
ἐκεῖ κοντὰ 'στὴν ὄχθη σου καὶ μὴ τὸν Ἀνανία,
κι' ἄφρονος καὶ περιλῶπος μὴ πόνω νὰ θρηνήσω
αὐτὴ τὴ γῆδρα τῶν Ρωμηῶν καὶ τὴ Βαβυλωνία ;

Κι' ἔγω τὸν Βασιλεῖα μου λυποῦμικι νὰ λυπῶ,
μὰ 'στ' ἄλλο φύλλο τοῦ Ρωμηοῦ τὰ ρίστα θὰ σὰς 'πῶ.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Κυριακὴ Ἐφημέριω... σαγλο-Ρωμηὴ κουήσου...
ἰδοῦ ὁ σινηρόδρομος ὁ τῆς Πελοποννήσου
γιὰ τῆς Κορίνθου τὸν Ἰσθμὸν ἀρχίζει ἐκδρομάς
καὶ προσκαλεῖ ἀρσενικοὺς καὶ θηλυκοὺς κι' ἔμεις.
Φασκίλους τὰ δάνεια καὶ τὴν πολιτικὴν
κι' ἀνάσαινε τοῦλάχιστου κατὰ Κυριακὴν.

Οἱ ράπτει Ἀἰδονόπουλοι—μεγάλου τῶνομά των—
εἰς τοῦ Σταδίου τὴν ὁδὸν μετῴπισαν ἰσχυτάς,
κι' ἤλθαν κοστοῦμα θερινὰ εἰς τὸ Κατάστημά των
καὶ πρῶτος πρῶτος ἔσπευσε ὁ Φασουλῆς τρεχάτω.
Τὶ κάμπριας τῆς δοκιμῆς καὶ κάμπριας μεγάλας
καὶ τὶ καθρέπταις ἀκριβοῖσι φωτισμέναις σάλαις!...
ἐκεῖ καὶ νέαν γραβατῶν πολλὰ τῆς ὥρας εἶδη,
ἐκεῖ καὶ καθὲ φιλικὸ καὶ ζηλυτὸ στολιεῖ.
Μὰ νὰ καὶ φῶς ἠλεκτρικὸ... τὶ ὄμορφα περίσημα!...
Ἀἰδονόπουλους οὐτῶκα θὰ 'βρῆς καὶ 'στὰ Παρίση !